

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. V. An regula Cancell. de infirmis rerignantibus obtineat in beneficijs
iuris patronatus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](#)

ei⁹ consilio vti , & assensu . quomo⁹ & in c. 1. de reb. eccl. non alien. mentio est propri⁹ Prælati , quem glossa & DD. ibid. Superiore⁹ immediatum interpretantur: vt eius consensu fit opus : non tantum , vt illa d. clementina videtur loqui , vbi non est conuentus ; sed indistincte . vt ibidem Zabarella n. 28. 29. ex rationis paritate ; & argumento clem. attendentes de priuile. c. Romano . 9. ab Archidiaconi de. appel. in 6. Silvestri Sum. V. alienatio n. 3. sub fin.

Qui igitur cessum sibi allegat patronatum , docere debet lege non prohibente factam esse alienationem . adeoque interuenisse omnia illa , quæ in alienatione bonorum ecclesiæ requiruntur . quæ hic non apparent .

RESPONSVM V.

An regula Cancell. de infirmis resignantibus obtineat in beneficijs iuris patronatus.

Beneſiū verum ſola patroni confeſſio ne non po- ſit obtine- ri. C Vm verum beneficium à ſola manu patroni laici non poſfit obtineri: c. 4. 10. 15. 21. X. de iur. patronat. c. quod in dubijs. X. de renunc. & hic vterque litigantium in vim ſoliuſ prouisionis patroni laici ſine institutione canonica poſſeſſionem iniuerit , à ſolo etiam notario dicatur introductus ; non videtur hoc beneficium eſſe verè ecclesiasticum : imo neque officium ecclesiasticum , extra conſiderationem obiecti & ſubiecti , in quo non interuenit ecclesiæ au- thoritas . ſed legatum pium dumtaxat , annuum , ex nominatione , ſeu elecione hæredis , ſeu ſucceſſoris obtinendum .

Quod ſic collatum præfumitur non eſſe Adeoque videri non potest eſſe comprehenſum ſub regula Can- cellariæ , quæ dumtaxat loquitur de beneficijs ecclesiasticis . coque

in capellanijs , ſimilibusque fundationibus , quæ non ſunt beneficia , non obtinet . Comeſ ad d. Reg. de in- fir. ref. q. 22. vt , quod ſemel pla-

cuit , amplius diſplicere non poſſit: vt deceat beneficium ſemel datum eſſe mansurum: vti optio , cle- cto , ſeu prouifio , hæredi comi- ſa ſemel facta mutari non poſſit , quia optando ius omne ſuum con- ſumperit . L. 2. 3. 4. 5. O 20. D. de opt. legaz. d. c. 4. & o. X. de iur. pa. & conſequenter rata manere debeat prouifio facta : & praeferi qui eam obtinuit ex vero modo vacandi . c. ſuceptum. de reſcript. in 6. vt nec l.

quorū C. de rer. vend. obtineri beneficij . c. ibi qui de reſcript. in 6. c. ſi tibi absent. de prob. ead.

Verū ſi beneficium , de quo quæritur ſit verè beneficium , ſed ſunt iuris patronatus ; contra commun- nes iuris regulas , confeſſionem eft patrono laico , vt variare poſſit , & alios poſt alios nominare . c. X. de iur. patronat. & tunc Epifcopus eli- git ex pluribus , quem putat ecclie foræ magis utilem , eumque in- ſtituit : qui tunc irrevocabiliter retinet beneficium . c. 3. 12. 24. I. de iur. patronat.

Adeo , vt ſi beneficium habeatur pro vero , eiusque inſtituto ab Ordinario poſtuletur , iſi praefe- riens fit , quem Ordinarius inſtituerit . c. 20. 29. X. de iur. pa. uſi, re adhuc quoad Ordinarium in- grā , admittamus non tantum pa- tronum laicum variare poſſe plu- res cumulando ; ſed etiam pri- rem vel ſecundam praefe- riens vel reuocando , & adhaerendo huic vel illi . vt plures DD. huimodi reuocatoriam variationem admittunt .

Supponendo autem verū effe beneficium de quo quæritur , vi- dendum eft an Regula Cancellariæ Romanæ de infirmis reſignant. & obtineat in caſu permutacionis . & quidem Gömel. ad eandem regula- quæſt. 19. hoc non videtur , inquit , hæberi dubium , cum in regula amiq[ue]

& modernis expressè hoc dicitur. sed exinde contendit non in omni permutatione, sed demum imparium beneficiorum habere locum. vt huiusmodi verborum generalitas restringenda sit secundum causam legis, præsumptionemque fraudis, nascientis ex imparitate, iuxta d. c. 2. de renuntiat. in 6. quod ait fontem & originem huius regulæ. neque vero infrequens est constitutionem nouam interpretationem capere ex anteriori. alij autem constitutionem indistinctè hic loquentem esse indistinctè accipiendam. Azor. Inst. mor. p. 2. l. 7. c. 28. q. 5. Rebuff. in prax. ben. p. 3. ad eam Reg. gl. 4. n. 55. gl. 14. n. 6.

Ad hæc pridem quæsumus est an regula locum habeat in beneficijs iuriis patronatus? quod illa collationis dumtaxat faciat mentionem, quæ non habet locum in beneficio patronatus; sed præsentatio dumtaxat & institutio: & verba propriè sint intelligenda in iuriis correctione. vide Gomes ad d. Reg. q. 17. quamquam contrà dici possit regulam non esse iuri contrarium, sed expicatoriam iuriis prioris in d. c. 2. & pro certiori rerum agendarum ratione, quod in d. c. 2. indeterminatè dicitur de infirmo: ideoque arbitrium iudicantis exigebat; nouiter per hanc regulam determinari ad spatium 20. dierum; ideoque & quod locutio sit generalis, cum Azorio ubi sup. q. 6. Rebuff gl. 2. n. 39. 40 existimem beneficia patronatus ecclesiastici non minus cadere sub hanc regulam quam reg. octauam referatuam mensum, omni modo magis quam hanc patronis præiudiciale. & ibi Rebuff. gl. 5. in fin. ait hanc regulam obtainere in beneficijs, quæ Rex Franciæ conferit ex indulto Papæ, in alijs legem aliam regiam.

Cæterum beneficia patronatus laici ab omni dispositione censentur exenta, quæ non tam fauorem, quam grauamen aliquod in-

ferre videatur. pér ea quæ citat Gomes. ubi sup. & arg. Reg. Canc. de de- rogatione l*ur*. patron.

Adeoque examinandum videtur, an ista regula fauorem contineat, an odium. vt fauorum patrornorum facilè amplientur; odia restringantur. Et quidem non esset verisimile eam regulam Cancellariæ hīc esse receptam quoad patrinos laicos, si censenda foret odiofa: cùm ne quidem Concilium Trid. hīc receptum sit, nisi cum expressa restrictione, ne vlatenus aliquid imminutum censeretur circa iura patronatum Regis, & vasallorum.

Itaque hanc regulam esse fauorablem rectè censuit Rebuffus

^{10.} Ut regula dicenda sit in Prax. beneficiar. p. 3. ad regulam de favorabilis infirmis gloss. 4. n. 9. Azor. inst. mor.

p. 2. l. 7. c. 28. q. 1. sed & Modenius, author commentary analyti: in regulis Cancellarie Rom. ad regulam de infirmis resignantibus n. 98. hec in-

^{11.} Non tan- quæ regula, quamvis nouam dispositum ob- sertionem contineat, & quodam modo no- fraudes vi- natus sit, actum annullando in odium tandas.

fraudis: iuxta not. per Panor. Felin.

Philip. Decim in c. 2. de constitution.

Bald. Iaf. in l. non dubium C. de legib. non tamen odiosa est, nec exorbitans; sed fa-

vorabilis. utpote facta tum ad fraudes vitandas, saltem quadammodo restrin-

gendas, quod è republica est, & sic fau-

rabile. Ita vulneratus. ad leg. Aquil.

Bar. Alex. Iaf. in l. si constante in princ. sol. matrim. tum ad conservandū in hoc

statum, & libertatem ordinaria potestatis. & infra, eadem regula, inquit,

iuri communi tam consona, quam nouum remedium contrà nimias vel nimis increscentes fraudes, ad conser-

vationem iuriis communis inuenta, quapropter cùm hæc regula

fraudes resignantium, & permu-

tantium excludat, per quas etiam obrepit possit patrono infir-

mitatis ignaro, & sic illi per hanc

confuli, & magis ecclesiæ de-

creta seruari, quæ morituris

^{12.} Sed & suc- successorem in beneficijs sibi cessionem constituere vetant, pro fauora- exclu- dam.

R bili

bili habenda videtur tam patro-
no, vt diximus, vt eius deceptio-
ni consulatur, & publico insuper
ecclesiae bono: quæ huiusmodi
successiones abominatur. c. pleri-
que. 8. q. 1. c. 1. De prab. ex quo Re-
buffus gloss. 4. n. 7. potius elicitam
ait hanc regulam, quam dumtaxat,
exc. 2. de renunciat. in 6. quod frau-
dibus huiusmodi viam obstruere
voluit, porro tam fraudes abesse
a beneficijs patronatui subiectis,
quam alijs, & illicitam successio-
nem, boni publici interest. & ta-
les ecclesiae ordinationes etiam ad
beneficij iuris patronatus laici ex-
tenduntur. vt in c. 15. X. de iur.
par. Alex. III. dicit sanctuarium
Dei iure hereditario teneri non
posse: & ex eo ibid. decernit super
iure patronatus. quemadmodum
in c. fin. X. de concess. eccl. vel prab.
non vacant. Comitissæ Flandriæ
scribitur, vt de beneficijs sui pa-
tronatus, dum viuunt possibiles,
nemini successionem premitat:
quare & recte dicitur Rota Ro-
mana apud Flaminium referen-
te Azor. ubi sup. q. 7. vers. Rozet. bis iu-
dicalis diem vigesimū incepitum,
cum eo moritur resignans, haberi
pro completo; ideo quod regula
si favorabilis; & in favorabilibus
dies inchoatus habeatur pro com-
pleto. gloss. 12. n. 10. & minorem. v. momen-
tum. D. de minor.

^{13.} In quibus
cauis de-
creti obti-
nent etiam
in benefi-
cijs iuris
patrona-
tus.

^{14.} Adeoque
& hac re-
gula.

In simili de ordinario collatore contraria referuntur. Se-
natus Parisiensis arresta, & autho-
res acriter digladiantur. & Reb-
bus quidem gloss. 12. n. 10. & minorem. v. momen-
tum. D. de minor.

contendit ordinarium collatorem
(eadem ratio est de patrono) qui
contulit per resignationem, eu-
dem exinde conferre posse per
obitum: sequitur Azor. in fin. n. 9.
non tantum vt eidem conferat, sed
& alteri. nec ob id dicitur, repro-
bare, quod ante probari. idem Re-
buff gloss. 2. n. 36. nec teneri de eni-
matione. n. 37. & d. gloss. 12. n. 11.
conatur soluerare rectum an. 1530.
quo dictum fuit collatorem varia-
re non posse. contenditque etiam
illo, quod factum suum improbare
non possit, exclusis alijs tunc re-
gulam prodesse. ita vt tempore
exinde labente superiores iure de-
voluto conferre possint. adeoque,
si de patrono agitur, Ordinarius
iure libero. Modernus vero perfi-
stit in illius arresti sententia qualis
& Pap. citat. Arrest. l. 1. 2. art. 1. & 2.
multisque Moderni contendit in
Ordinario, qui infra regula
nem admisit, contulitque, regulam
locum non habere, vt aduersus
prouisionem semel factam, quafi

Igitur cum grauamen nullum
patrono infertur, nec ius eius di-
minuitur, immo augetur, videret
regula in eo recipienda, non mi-
nuitur ius patroni laici, quippe
stante regula siue beneficium di-
catur vacare per obitum, siue per
resignationem, nominatio semper
& presentatio manet illi salua. ne-
que ab alio quopiam sine eius pre-
sentatione potest conferri. c. 14.
X. de iur. pat. augetur autem, quia
si subicta fuerit resignantis in-
firmitas, & patronus resignatio
prouiderit; si infra viginti dies
moriatur resignans, poterit patronus
per obitum liberè prouidere.

per obitum rursus possit dispone-
re, atque huiusmodi, ut vocat, ne-
gotiationem in beneficijs iure esse
illicitam. *vbi supr. n. 22. & seqq. n.*
30. n. 71. 84. 99. 107. 331. quam-
quam *n. 32.* aliquos causis excipit,
si quis error aut defectus juris in-
teruenerit; ut resignatio aut per-
mutatio efficit irrita; penitentia, &
reuocatio procuratorij interuene-
rit; aut eidem resignatio confe-
ratur.

Controuerter igitur haec est gra-
uis admodum, quod enim ait Mo-
dern. *n. 56. & seqq.* Regulam, ut ferè
carteras, pro rebus in Cancellaria
Romana gerendis scriptam esse;
quodque ferè innuit procerium
Regularum, & ipsa regularum
verba: talem & locum habere in
negocijs extra Curiam gestis alij
non minus contendunt, & in pro-
uincij obligare. *Azor. vbi supra q.*
4. Sarren. latè q. 2. in proem. Reg.
Canc. & admittit ipse Molinæus in
gratiæ collatorū Ordinariorum
n. 37. 285. 288. apud nos, inquit,
recepta est principaliter contra Papam, &
curiales suos pro Ordinarij ut latè su-
pra. n. 30. & n. 36. & seqq. &c. vide-
mus etiam si coram Ordinario fa-
cta sit resignatio, & resignans mori-
natur intra 20. dies in mense Pon-
tifici reseruato, Pontificem con-
ferrere per obitum, quamquam id in
indicio contradictorio firmatum
hic non memini. & in Gallia par-
titio mensum ex regula 8. Can-
cellariæ non obtinet. sic è contra-
rio eti resignatio fiat ad manus
Papæ, & resignans hic moriatur
in mense Ordinarij, etiam hunc
conferre per obitum. Modern. vbi
sup. n. 285. Azor. vbi sup. q. 9. Rebuff.
Gomes. Flamin. Chokier ad d. reg. n.
20. 21. 22. vbi plures citat. ne-
que rationabile videtur, ut pro
parte dicatur recepta regula, pro
parte non recepta. ceterum èd
videtur spectare maximè Modern-
nus, ut Ordinarius, qui contu-
lit, non posset contra suum ipsius
factum venire, & collationem fa-

ctam per resignationem iterum fa-
cere per obitum: quod tamen alij
dicunt fieri beneficio legis, ex qua
non sit arguenda inconstantia; seu,
ut ille vocat, negotiatio.

Sed & quamvis fraudes cessent, ^{18.} An hac
non cessare tamen illam successio- cessante
nis causam arguit Rebuff. gl. 4. n.

^{8. quā & Azor. vbi sup. q. n. expen-}

^{dit, & ipse Modern. n. 36. vnde &}

^{quamvis scienti & volenti patro-}

^{no fraus non fiat; tamen eius con-}

^{sensus non potest facere, ut cano-}

^{nicae leges ea de re lata locum nō}

^{habeant. & quod Modern. cessare}

^{velit huiusmodi speciem succe-}

^{sionum extra Curiam Romanam;}

^{idè quod resignatio in fauorem}

^{ab Ordinario admitti non possit;}

^{etiam respondet non vbique id}

^{obseruari: præsertim in resigna-}

^{tione in fauorem, sub reseruatio-}

^{ne pensionis; & permutatione}

^{etiam imparium beneficiorum: de}

^{qua agere etiam dictam regulam}

^{diximus. & quamvis dicantur rej-}

^{ci posse, qua fiunt in fraudem: ex}

^{d. c. 2. de renunc. in o. loquitur ta-}

^{mennillud in graui infirmitate, nec}

^{exigit 20. dies: & alijs permutatio-}

^{regulariter admitti debet. c. vn. de}

^{rer. perm. in o. quare Chokier vbi}

^{supr. n. 16. si patronu, inquit, preſen-}

^{tauerit ad beneficium vacans per resig-}

^{nationem, si resignans moriatur ante}

^{20. dies, poterit iterum preſentare: quia}

^{non preſentauit in casum mortis; &}

^{prima preſentatio est nulla: ergo non}

^{preſtabit impedimentum alieri preſen-}

^{tationi. licet aliud consuluerit Decius}

^{conf. 224. cui respondet Rebuffus tract.}

^{de nomination. q. 17. n. 5. Ita Cho-}

^{kier. contrà verâ Modernus n. 333.}

^{Si patronus, inquit, ex causa resigna-}

^{nū infirmi preſentauit, & Ordinarius}

^{infirmitate, non poterit patronus sine eccl-}

^{easticus sine laicus iterum preſentare}

^{ex causa obitus resignanis intra 20.}

^{dies sine preſentationis, sine institu-}

^{tiōnē, secundum. quia hec regula non habet}

^{locum in Ordinario. Ita Modernus. &}

^{Choppin. l. 1. t. 6. n. 3. de sacra Polit.}

^{ait régulam de infirmis resignanti}

R 2 bus

bus non obtainere in Ordinariis diuersis Senatus conf. esse firmatum.

Ex qua opinionum contrariaitate D. Consulens perspicere potest, quām ambiguum erit huius rei iudicium. & quamquam alias secutus sim opinionem Moderni in tunc. nou. anal. de rerum. n. 3, tamen ob generalitatem verborum d. regulæ, si quis in infirmitate constitutus &c. & rationes supra deducat, agnoscere oportet dubiam fore, & ancipitem decisionem. idque sic proponere visum est, vt D. Consulens penitus rem suam introspicere, deliberare, & statuere possit.

De censibus.

RESPONSVI.

De visitatione.

Quo fine
fiant?

2.
Praui mo-
res corri-
gendi qui
palâ sunt.

3.
Occulti
non ita.

4.
De quibus
fama, sit re-
milio ad
iudicium
ordinas-
rum.

5.
Sine illa
hoc non
instituen-
dum.

6.
Iuramen-
tum de de-
fectibus
indicandis
ad occul-

Visitationes ad corrighenda crimina, & auferenda scandala, bonos mores tuendos, & prauos corrighendos inducæ sunt. *Concil. Trid. f. 24. c. 3.* vtique illos, qui palâ sunt. t. 1. §. 3. *fane. de cens. in 6.* de illis enim, de quibus dumtaxat est fama, visitans non cognoscere, sed ad iudicium ordinarium inquisitionis remittere debet. *ibid. de occulti* autem quia non iudicat ecclesia, nec coactionem nec iuramentum proponere debet. d. §. *fane.* quia tum iudex sine prævia fama vetatur inquirere; tum alius quispiam fine prævia charitativa monitione denuntiare. quod ex authoritatibus noui & veteris testamenti latè deducit Innocentius III. approbat. Concilio cœcumeno in c. qualiter & quando 24. X. de accusat. quod innouat Concilium Trid. & ab omnibus obseruari mandat. f. 24. c. 5.

Quare etiæ visitans exegerit iuramentum super quibuscumque criminibus, seu excessibus ei apereiendis; non tamen, etiam qui iu-

ramentum præstiterit, occulta detegere potest. In hoc casu inquisitionis generalis visitationum interrogati, inquit Lessius de iur. l. 2. c. 29. disp. 13. n. 109. subdit non debent patefacere criminoſos occultos, qui nulla talis criminis infamia laborant, est communis sententia DD. D. Thomas. q. 69. 4. 2. & Caetani in illum art. Sotii de tegendo & retengendo scots, membro 2. q. 6. Nauar. c. inter verba concl. 6. n. 21. & in Rubr. de iudicij. n. 87. & colligitur ex c. Qualiter & quando, suprà. Ratio est, quia id, de quo nulla adhuc est fama, censetur occultum, dum via inquisitionis proceditur: atque indicis potestas non se extendat ad clavis, da occulta; maxima enim inde immoda in rep. sequentur. Itaque etiam se sub iuramento, vel sub pena excommunicationis precipiat, ut dicat veritatem de eo, quod nosl; tamen non tenet: sed potes cum restrictione menti dicere, te nescire quicquam: intelligo, do tacitè, te nescire eo modo, ut tenere patefacere, ita Lessius. & ex Concilio Agathensi disertè decemur in c. 2. X. de purgat. canon. vbi Episcopus visitans sub iuramento, seu banno Christiantatis, populum de facto adstrinxerat, vtique de famosis criminibus, vt appareat, non occulti delaturum, & populus infamiam presbyteri patefecerat, accusatoribusque deficiens admonetur, inquit, primo per se Episcopo, deinde sub duobus velutib; testibus: &, si non emendauerit, Episcopus eum publica increpatione admoneat. Si vero nec sic se correcrit, de officio suspendatur, vtique ad condigum satisfactione, ne populus fideliū in foliolum patiatur. vbi per visitationem ne quidem infamatum publice increpat; sed primò seorsim, deinde coram testibus, tertio publice, tum demum incorrigibilem suspendit.

Quin si fuerint detecta occulta, etiam quæ visitati refuerint, si non confessi, occultam posse imponi minime paenitentiam, nullatenus publice, sicut aiunt Stephanus Weyns. ad di-